

Koszalin, dnia 7 czerwca 2024 r.

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

WST-K.420.1.2024.MCD.10

DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH NR 5/2024

Na podstawie:

- art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r., poz. 572, t.j.), dalej zwanej *Kpa*,
- art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j, art. 84 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r., poz. 1094, ze zm.), zwanej dalej *ustawą ooś*,
- § 3 ust. 1 pkt 44 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.),

po rozpatrzeniu wniosku firmy ORLEN S.A. Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie z dnia 29.12.2023 r., znak: DWS.ZG.2842.2.(17).23, reprezentowanej przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na *wykonaniu rekonstrukcji/sidetracka w otworze Trzebusz-11K w obszarze koncesji Nr 60/2009/Ł Trzebiatów na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż*, po uzyskaniu opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Gryficach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 06.06.2024 r., znak: SG.ZZŚ.4901.28.2024.AZ,

- I. Stwierdzam brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.
- II. Określam następujące warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony zasobów naturalnych:
 1. W ramach zaplanowanych prac geologicznych wykonać otwór wiertniczy o maksymalnej głębokości końcowej wynoszącej do 4000 m TVD i długości do 4500 m MD.
 2. Wody opadowe i roztopowe pochodzące z terenu placu wiertni odprowadzać, jak dotychczas, do szczelnego i wyłożonego folią zbiornika zagłębionego w ziemi.
 3. W przypadku przedostania się zanieczyszczeń do gruntu lub wód bezzwłocznie podjąć działania zmierzające do usunięcia skutków i przyczyn awarii.

4. Na terenie wiertni, płuczki wiertnicze i wszystkie płyny używane do zabiegów intensyfikacyjnych przygotowywać wyłącznie w strefie zabezpieczonej geomembraną i w systemowych obiegach zamkniętych gwarantujących pełną szczelność.
5. Przepuszczanie płuczki przez urządzenia do odzysku (np. koryta płuczkowe, sita wibracyjne, wirówkę, odmulacz, piasek), wykonywać w bliskiej odległości otworu wiertniczego.
6. W przypadku wystąpienia niekontrolowanego rozlewu produktów ropopochodnych na placu wiertni stosować materiał sorpcyjny, jak diatomit lub tkaniny absorbujące.
7. Do magazynowania paliwa (głównie oleju napędowego) zastosować dwupłaszczowy roboczy zbiornik stalowy o pojemności do 30 m³, pracujący w obiegu zamkniętym.
8. Materiał płuczkowy magazynować w miejscach osłoniętych przed wpływami atmosferycznymi w fabrycznych opakowaniach, na szczelnym i utwardzonym podłożu.
9. Zabezpieczyć poziomy wodonośne przewiercane w procesie wiercenia poprzez rurowanie otworu wiertniczego kolumnami rur okładzinowych oraz zacementowanie przestrzeni pozarurowej.
10. Zastosować płuczki bentonitowe na osnowie wodnej przy wierceniu warstw wodonośnych.
11. Procesy związane z wydobywaniem płynu złożowego prowadzić z zachowaniem hermetyzacji.
12. Po przereagowaniu wtłoczonej mieszaniny ze skałami strefy przyodwiertowej, ciecz poreakcyjną usuwać z odwiertu i magazynować w zbiornikach stalowych, po czym przekazywać do utylizacji.

UZASADNIENIE

W dniu 03.01.2024 r. przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie przedłożono wniosek firmy Orlen S.A. Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie z dnia 02.04.2024 r., znak: DWS.ZG.2841.33.(7).24, reprezentowanej przez pełnomocnika, dotyczący wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wykonaniu rekonstrukcji/sidetracka w otworze Trzebusz-11K w obszarze koncesji Nr 60/2009/Ł Trzebiatów na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż. Przedmiotowy wniosek został uzupełniony pod względem formalnym w dniu 07.02.2024 r.

Uwzględniając informacje zawarte w przedłożonej dokumentacji ustalono, że przedmiotowe przedsięwzięcie, w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.), wpisuje się w katalog przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 44 lit. c myślnik trzeci, jako: „poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m, na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy”. Zgodnie z ww. rozporządzeniem przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być wymagany. W myśl art. 71 ust. 2 pkt 2 *ustawy ooś*, dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z tym, że planowana inwestycja polega na pogłębieniu istniejącego otworu Trzebusz-11K lub wykonaniu w nim otworu bocznego (tzw. sidetracka), w oparciu o koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie

ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, stosownie do zapisów art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j *ustawy ooś*.

Stosownie do zapisu art. 21 ust. 2 pkt 9 *ustawy ooś*, w publicznie dostępnym wykazie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, w dniu 19.01.2024 r. zamieszczono zawiadomienie znak: WST-K.420.1.2024.MCD, o złożeniu przedmiotowego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na podstawie art. 61 § 4 *Kpa*, zawiadomieniem z dnia 20.02.2024 r., znak: WST-K.420.1.2024.MCD.3, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie poinformował strony o złożeniu wniosku i wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie, a także o możliwości zapoznania się z aktami sprawy.

Po merytorycznym przeanalizowaniu wniosku, stwierdzono braki i niejasności w przedłożonej dokumentacji, w związku z czym tut. Organ pismem z dnia 20.02.2024 r. wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień. Stosowne uzupełnienie wpłynęło w dniu 11.03.2024 r.

Następnie w ramach współdziałania z właściwym organem, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 21.03.2024 r., wystąpił na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 *ustawy ooś* do Dyrektora Zarządu Zlewni w Gryficach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, o wyrażenie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko byłoby wymagane.

W odpowiedzi na powyższe, organ odpowiedzialny za ocenę wodnoprawną, pismem z dnia 05.04.2024 r., znak: SG.ZZŚ.4901.28.2024.AZ, wezwał do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia do informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Treść ww. wezwania została przekazana wnioskodawcy wraz z pismem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 08.04.2024 r., znak: WST-K.420.1.2024.MCD.6, o czym zostały powiadomione pozostałe strony postępowania.

Po otrzymaniu w dniu 23.04.2024 r. uzupełnienia do karty informacyjnej przedsięwzięcia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie pismem z dnia 25.04.2024 r., znak: WST-K.420.1.2024.MCD.7, przekazał Dyrektorowi Zarządu Zlewni w Gryficach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie otrzymaną dokumentację i ponownie na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 *ustawy ooś*, zwrócił się z prośbą o wydanie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko oraz zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko byłoby wymagane.

Organ odpowiedzialny za ocenę wodnoprawną pismem z dnia 06.05.2024 r., znak: SG.ZZŚ.4901.28.2024.AZ, wyraził opinię, iż dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, ustalając jednocześnie warunki realizacji przedsięwzięcia zabezpieczające środowisko wodno-gruntowe, które częściowo uwzględnione w orzeczeniu niniejszej decyzji w pkt II ppkt 1-3. Jednocześnie tut. Organ w decyzji określił maksymalną głębokość otworu geologicznego wykonywanego w ramach prac geologicznych, zgodnie z informacjami zawartymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia.

W celu wypełnienia zapisów art. 10 *Kpa*, przed wydaniem niniejszej decyzji, pismem z dnia 08.05.2024 r., zawiadomiono strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. We wskazanym terminie, prawidłowo pouczone i poinformowane strony postępowania, nie wypowiedziały się i nie

zapoznawały się z materiałami i dowodami zebranymi podczas prowadzonego postępowania administracyjnego, jak również do tut. Organu nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski.

Po przeprowadzeniu analizy przedłożonych dokumentów pod kątem uwarunkowań wynikających z art. 63 ust. 1 *ustawy o oś*, a także uwzględniając stanowisko organu współdziałającego tut. Organ zdecydował, że przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia objętego wnioskiem nie będzie konieczne.

Zgodnie z przedstawionymi informacjami przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje pogłębienie istniejącego otworu Trzebusz-11K lub wykonanie w nim otworu bocznego (tzw. sidetracka), w obszarze koncesji nr 60/2009/L, wydanej przez Ministra Środowiska w dniu 05.06.20217 r., na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Trzebiatów”, następnie zmienionej decyzjami z dnia: 13 lipca 2018 r., 24 lipca 2018 r., 24 października 2019 r. oraz z dnia 18.05.2022 r. W przypadku realizacji przegłębienia istniejącego otworu Trzebusz-11K, będzie ono realizowane poprzez wiercenie do maksymalnej głębokości końcowej wynoszącej 4000 m TVD i długości na poziomie 4500 m MD. Przegłębienie będzie kontynuowane od głębokości zakończenia otworu Trzebusz-11K (tj. od 2907 m TVD, 2995 m MD), z azymutem w przedziale 100-150° i końcowym kątem nachylenia w przedziale 15-45°. Z kolei w przypadku realizacji otworu bocznego (tzw. sidetracka), przyjęto wykonanie wierceń do maksymalnej głębokości końcowej wynoszącej 4000 m TVD i długości 4500 m MD. Nowo odwiercony otwór boczny przyjęto nazwać Trzebusz-11Kbis. Sidetrack założono zaciąć w zakresie głębokości 700-900 m TVD/MD, z azymutem w przedziale 280-340° i końcowym kątem nachylenia w przedziale 15-45°.

Zaplanowane prace wiertnicze obejmą proces wiercenia otworu, rurowania i cementowania rur okładzinowych. Otwór będzie wiercony techniką obrotową, gdzie skały są przewiercane za pomocą świdra wiertniczego zapuszczonego do otworu na przewodzie wiertniczym, który będzie wprawiany w ruch obrotowy za pomocą stołu wiertniczego lub Top Drive. Do przewodu wiertniczego pompami płuczkowymi przez system rurociągów zostanie zatłoczona płuczka wiertnicza, która ma na celu m.in. oczyszczenie dna otworu i wyniesienie zwiercin, wywieranie przeciwcisnienia w otworze uniemożliwiającego wypływ płynów złożowych na powierzchnię, tworzenie na ściankach otworu cienkiej nieprzepuszczalnej warstwy osadu, która zapobiega migracji płuczki, osypywaniu się ścian otworu lub tworzeniu się kawern, chłodzenie śmigła i smarowanie przewodu wiertniczego, zmniejszenie ciężaru przewodu wiertniczego i rur okładzinowych oraz zapobieganie ich korozji. W zależności od przewiercanych formacji geologicznych, wnioskodawca będzie modyfikował rodzaj płuczki. Właściwie dobrana płuczka (np. polimerowo-chlorkowa, syntetyczna, solno-barytowa, beziłowa) stanowić będzie ochronę prowadzonego wiercenia przed zjawiskami zachodzącymi w odwiercie w trakcie przewiercania skał. Przyjęto cyrkulację płuczki podczas wiercenia otworu w obiegu zamkniętym, tj. płuczka tłoczona z powierzchni do otworu będzie wypływała na powierzchnię w przestrzeni między przewodem wiertniczym, a ścianami otworu i po przejściu przez urządzenia do jej oczyszczania, powtórnie zostanie tłoczona do otworu. W trakcie wiercenia okresowo zapuszczane będą do odwiertu rury okładzinowe, które poddawane będą zacementowaniu przestrzeni pomiędzy rurami, a ścianą skalną otworu. Odizoluje to i uszczelni odwiert od przewiercanych warstw wodonośnych oraz zabezpieczy warstwę wodonośną przed ich łąčeniem i przedostaniem się do nich węglowodorów i cieczy używanych w zabiegach specjalnych udostępniających złożo. Szczelność izolacji będzie sprawdzana poprzez wykonanie próby szczelności kolumny rur i próby chłonności w bucie rur kolumny izolującej. W czasie wiercenia wylot otworu wiertniczego zostanie wyposażony w zestaw urządzeń sterowanych hydraulicznie (prewenterów), zamykających go w przypadku zmian ciśnienia

mogących skutkować samowypływem (erupcją). Przewidywany czas wiercenia otworu wyniesie do około 4 miesięcy.

Po dowiecieniu się do poziomu złożowego zostanie wykonane tzw. „udostępnienie złoża”, w celu określenia możliwości eksploatacji płynu złożowego. Jeżeli złożo będzie osłonięte rurami okładzinowymi to zostanie wykonana perforacja rur okładzinowych za pomocą odpowiednio rozmieszczonych wewnątrz rur, małowadystowych kumulacyjnych ładunków wybuchowych (perforatora). W przypadku braku przepływu, obniżone zostanie ciśnienie w otworze przez usunięcie części płuczki i obniżenie ciśnienia hydrostatycznego wywieranego na złożo lub wymianę płuczki na płyn o niższym ciężarze właściwym. Jeżeli to nie wywoła przyprływu płynu złożowego, wnioskodawca nie wyklucza przeprowadzenia zabiegów intensyfikacyjnych, do których należą m.in. kwasowanie, szczelinowanie hydrauliczne.

Do zabiegu kwasowania najczęściej stosowany jest kwas solny, kwas mrówkowy, kwas octowy, a czasem kwas fluorowodorowy. Jako dodatek do cieczy kwasującej stosuje się odpowiednio dobrany inhibitor korozji, stabilizator żelaza, reduktor tarcia, stabilizator materiałów ilastych, opóźniacz reakcji, intensyfikator, środek powierzchniowo czynny. Po przereagowaniu wtłoczonej mieszaniny ze skałami strefy przyodwiertowej, ciecz poreakcyjna będzie usuwana z odwiertu i magazynowana w zbiornikach stalowych, po czym przekazywana do utylizacji, co wskazano, jako warunek realizacji przedmiotowej inwestycji.

Zabieg szczelinowania hydraulicznego wykonywany będzie poprzez wtłaczanie cieczy technologicznej do złoża, w celu wytworzenia szczelin bądź zespołu szczelin. Wnioskodawca zakłada, że substancją bazową wykorzystywaną do sporządzenia cieczy szczelinującej będzie woda. Wykorzystywane będą także dodatki chemiczne (jak np.: substancje powierzchniowo czynne, chlorek potasu, żele, regulatory pH, biocyd, inhibitory korozji, reduktor tarcia, regulator żelaza, inhibitory materiałów ilastych, łamacze polimerów, środki żelujące, środki sieciujące) oraz materiał posadzkowy w układzie niskociśnieniowym manifoldu. Skład płynu wykorzystywanego do szczelinowania będzie każdorazowo dobierany i dostosowywany do lokalnych warunków geologicznych. Następnie ciecz będzie wprowadzana do pomp wysokociśnieniowych i wtłaczana poprzez układ wysokiego ciśnienia do odwiertu. Proces szczelinowania może być powtarzany w kilku strefach w jednym odwiercie. Jednakże poszczególne strefy na czas zabiegu będą odizolowane za pomocą np. zwieralnych korków kompozytowych. Po zakończeniu procesu szczelinowania przystępuje się do usuwania cieczy pozabiegowej ze szczelin i z matrycy skalnej do przygotowywanych zbiorników, w międzyczasie następuje zwiercenie korków oddzielających poszczególne interwały szczelinowania w otworze. Powracająca na powierzchnię ciecz może być zagospodarowana na różne sposoby, np. oczyszczona na terenie wiertni i ponownie użyta lub też wywieziona poza teren wiertni i poddana zabiegowi odzysku lub unieszkodliwiania w specjalnie do tego przygotowanych instalacjach. Zabiegi specjalne prowadzone będą na podstawie projektu technicznego, przez kierownika ruchu zakładu, w którym określony zostanie skład płynu używanego do wykonywania zabiegów, informacje na temat warunków jego stosowania i przechowywania, w celu zapewnienia bezpieczeństwa oraz informacje o braku szkodliwego oddziaływania na środowisko.

W przypadku pozytywnego wyniku wiercenia (tj. stwierdzenia przyprływu kopaliny gazu ziemnego lub ropy naftowej), zostaną wykonane testy produkcyjne i/lub próba eksploatacja, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz.U. z 2014 r., poz. 812).

Program testów produkcyjnych będzie sporządzany na podstawie wyników opróbowania otworu wiertniczego lub odwiertu oraz wyników pomiarów geofizycznych. Podczas testu produkcyjnego założono prowadzenie pomiarów parametrów złożowych, celem określenia

wydajności oraz parametrów ewentualnej eksploatacji. Na podstawie przedmiotowych pomiarów, sporządzony zostanie program próbnej eksploatacji złoża. Etap ten stanowi fazę rozpoznania wstępnego. W trakcie testowania odwiertu następuje spalanie gazu na tzw. świeczce. Testowanie otworu zazwyczaj trwa od kilku do kilkunastu dni. W przypadku stwierdzenia przydatności odwiertu do późniejszej eksploatacji nastąpi jego zagłowiczenie i zabezpieczenie.

Z kolei czas trwania próbnej eksploatacji może trwać od kilku miesięcy do 2 lat, zgodnie z zapisami ww. rozporządzenia. O tym, czy w ogóle zostanie przeprowadzona próbna eksploatacja zadecydują wyniki prac wiertniczych. Program próbnej eksploatacji zostanie sporządzony na podstawie wyników opróbowania otworu wiertniczego lub odwiertu, wyników pomiarów parametrów złożowych oraz wyników testów produkcyjnych. Próbna eksploatację złoża lub poziomu produktywnego będzie prowadzona zgodnie ze szczegółowym programem próbnej eksploatacji, zatwierdzonym przez kierownika ruchu zakładu, określając czas jej trwania. Wydobyta w ramach testu produkcyjnego i/lub próbnej eksploatacji kopalina z przedmiotowego odwiertu będzie przesyłana rurociągiem na istniejącą w sąsiedztwie strefą przyodwiertową Trzebusz-1 (położonej na działce inwestycyjnej), na której nastąpi wstępna separacja gazu ziemnego, który następnie, w celu dalszego przerobu, będzie przesyłany istniejącym gazociągiem na instalację technologiczną KRNiGZ Gorzysław Ośrodka Centralnego. W przypadku przydatności odwiertu do późniejszej eksploatacji nastąpi jego zagłowiczenie i zabezpieczenie, wokół odwiertu powstanie strefa przyodwiertowa, a likwidacja nastąpi dopiero po zakończeniu eksploatacji. Z kolei w przypadku negatywnego wyniku prób złożowych, plac po wiertni zostanie rozebrany i zrekultywowany. Nastąpi również likwidacja otworu. W terenie pozostanie jedynie ogrodzona strefa przyodwiertowa wraz z głowicą, a także droga dojazdowa do głowicy o szerokości 3 m i plac manewrowy o wymiarach 12 m x 12 m.

Wnioskowane przedsięwzięcie ma na celu dalsze rozpoznanie złóż w obrębie przedmiotowego obszaru koncesyjnego oraz maksymalnego czerpania jego zasobów.

Całkowita powierzchnia nieruchomości nr 593/1 obręb Trzebusz, gmina Trzebiatów, na której planowane jest przedsięwzięcie wynosi 15,6425 ha. Przewiduje się, że powierzchnia terenu przeznaczona pod wnioskowane przedsięwzięcie wyniesie maksymalnie do 1,7 ha. Analizowaną działkę stanowią: łąki trwałe (ŁVI), pastwiska (PsV, PsVI), nieużytki (N) oraz grunty pod rowami (W). Przedmiotowe przedsięwzięcie zaprojektowano w południowej części przedmiotowej nieruchomości gruntowej, wyłącznie na terenie zewidencjonowanym jako pastwiska (PsV) oraz łąki trwałe (ŁVI). Aktualnie fragment działki, przewidziany pod analizowaną inwestycję stanowi ogrodzony, zabezpieczony geomembraną PEHD i wyłożony betonowymi płytami drogowymi, plac po wiertni Trzebusz-11K. W obrębie terenu znajduje się głowica odwiertu Trzebusz-11K, droga dojazdowa oraz zbiornik gromadzący wodę opadową. Zatem w ramach przedsięwzięcia zostaną zamontowane urządzenie wiertnicze oraz infrastruktura techniczno-socjalna.

W najbliższym otoczeniu znajdują się: droga gminna, strefa przyodwiertowa Trzebusz-1 wraz z drogą dojazdową, grunty rolne (pastwiska, łąki i nieużytki) oraz grunty zadrzewione i zakrzewione. Najbliżej położoną zabudowę chronioną akustycznie stanowi teren zabudowy zagrodowej (działki nr 592/2 i 592/3 obręb Trzebusz), który położony jest w kierunku południowym, w odległości odpowiednio 270 m i 280 m od obszaru placu wiertni.

Realizacja przedsięwzięcia związana będzie z oddziaływaniem na klimat akustyczny i emisją substancji do powietrza w rejonie zainwestowania. Źródłem uciążliwości w zakresie emisji hałasu do środowiska będzie praca narzędzi montażowych oraz ruch pojazdów dostarczających urządzenie wiertnicze oraz infrastrukturę techniczno-socjalną. Zaś źródłem emisji substancji do powietrza będą procesy spalania paliw w silnikach tych pojazdów. Poszczególne elementy zostaną dostarczone w porze dziennej, tj. w godzinach 6⁰⁰-22⁰⁰.

Uwzględniając powyższe uznano, że emisje wystąpią lokalnie, będą miały charakter nieorganizowany i przejściowy oraz ustąpią po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia.

Zakładana jest praca urządzenia wiertniczego w trybie całodobowym, przez siedem dni w tygodniu. Źródłami hałasu będą m.in.: silniki spalinowe, agregaty prądotwórcze, wyciąg wiertniczy, stół wiertniczy, pompy tłokowe, pompy płuczkowe, system oczyszczania płuczki, wentylatory, generatory, sprężarki powietrza i inne podzespoły wchodzące w skład urządzenia wiertniczego. Należy wskazać, że część z tych urządzeń pracuje wewnątrz kontenerów (silniki napędowe, pompy płuczkowe, agregaty prądotwórcze). Z przedłożonej dokumentacji wynika, że eksploatacja inwestycji nie będzie wiązała się z przekroczeniem akustycznych standardów jakości środowiska na granicy najbliższych terenów wymagających ochrony akustycznej. Biorąc powyższe pod uwagę, na etapie eksploatacji analizowanej inwestycji, wyklucza się negatywne oddziaływanie inwestycji w zakresie emisji hałasu.

W fazie użytkowania placu wiertniczego źródłami emisji substancji do powietrza będzie nieorganizowana emisja pochodząca z ruchu pojazdów, załadunku i rozładunku, magazynowania paliw/oleju napędowego, a także emisja zorganizowana pochodząca z kotłowni technologicznej do ogrzewania pomieszczeń i wody oraz emisja z agregatów prądotwórczych zasilających wiertnicę, serwis płuczkowy i zabiegowy. Ponadto nieorganizowana emisja substancji do powietrza nastąpi ze spalania gazu ziemnego na pochodni podczas prowadzenia testu eksploatacyjnego. Należy wskazać, że agregaty wyposażone będą dodatkowo w system katalizatorów redukujących zanieczyszczenia wprowadzane do powietrza atmosferycznego. Na podstawie przedstawionych obliczeń stwierdzono, że emisje zanieczyszczeń do powietrza z procesów związanych z wierceniem odwiertu i używaniem agregatów, nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2021 r., poz. 845, t.j.).

Biorąc pod uwagę powyższe należy również stwierdzić, że przedmiotowa inwestycja nie będzie wpływać negatywnie na klimat i jego zmiany. Należy zaznaczyć, że wiercenie nowego odwiertu mającego w późniejszym czasie na celu utrzymanie wielkości wydobywania gazu ziemnego, przyczyni się do wprowadzania do bilansu energetycznego kraju gazu ziemnego, jako paliwa do produkcji energii i ciepła. Tym samym pozwoli to na ograniczenie emisji gazowych i pyłowych, a co za tym idzie pośrednio stanowi element pozwalający łagodzić zachodzące zmiany w klimacie.

Ustalono, że gospodarowanie odpadami na etapie funkcjonowania wiertni odbywać się będzie na zasadach określonych w aktualnie obowiązujących przepisów szczegółowych. Na etapie prac wiertniczych, udostępniania złożeń i testów produkcyjnych powstawać będą m.in. odpady wydobywcze, odpady niebezpieczne oraz inne odpady niż niebezpieczne, w tym przede wszystkim różnego rodzaju płuczki wiertnicze, odpady z wydobywania kopalin innych niż rudy metali. Odpady wydobywcze magazynowane będą selektywnie w plastikowych lub metalowych zamykanych pojemnikach lub kontenerach, a następnie zagospodarowywane przez unieszkodliwianie, zgodnie z zawartą umową ze specjalistyczną firmą lub, o ile nie będą odpadami niebezpiecznymi, składowane w podziemnym składowisku odpadów w wyeksploatowanym złożu gazu ziemnego „Borzęcin”, położonym na terenie miasta i gminy Żmigród, w województwie dolnośląskim. Na etapie tym powstawać będą także odpady z eksploatacji urządzeń wiertniczych, związane z ich bieżącą konserwacją, w tym odpady niebezpieczne. Z kolei na etapie likwidacji otworu powstawać mogą także odpady wydobywcze, o ile do takiej czynności dojdzie. Miejsce magazynowania odpadów będzie zlokalizowane na istniejącym utwardzonym i uszczelnionym terenie wiertni. Z uwagi na specyfikację planowanego przedsięwzięcia, należy stwierdzić, że zaplanowane prace nie będą stanowić znaczącego źródła powstawania odpadów.

Planowane działania w ramach eksploatacji przedsięwzięcia będą wymagały zaopatrzenia w wodę na cele socjalno-bytowe i technologiczne (przed wszystkim do sporządzania płuczki i cieczy w zabiegach specjalnych). Woda będzie kupowana w ramach rezerw z istniejących ujęć wód i dostarczana beczkowozami na plac wiertni, gdzie będzie magazynowana w specjalnie do tego przygotowanych zbiornikach ustawionych w ciągu technologicznym i dalej rozprowadzana rurociągiem do miejsc wykorzystania. Stosowana podczas wierceń technologia zakłada opomiarowanie poboru wody, kontrolowanie i jej racjonalne zużycie, a także ponowne wykorzystywanie po jej uprzednim oczyszczeniu. Ponadto wykorzystywana będzie energia elektryczna, paliwa oraz smary. Źródłem zaopatrzenia w energię elektryczną będą agregaty prądotwórcze. Z kolei do magazynowania paliwa (głównie oleju napędowego) na terenie wiertni będą służyć robocze, dwupłaszczowe zbiorniki stalowe o pojemności do 30 m³, pracujące w obiegu zamkniętym. Mając na względzie rodzaj i skalę planowanego przedsięwzięcia stwierdzono, że jego funkcjonowanie nie będzie wiązać się z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych.

Odnosząc się do zagadnień związanych ze środowiskiem gruntowo-wodnym należy wskazać, że przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w obrębie zlewni:

- jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 8 o kodzie PLGW60008. Przedmiotowa część wód charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym. Wskazana jednolita część wód podziemnych nie jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, które określono jako utrzymanie jej dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego;
- jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP), o kodzie RW600015432129 i nazwie „Stara Rega Gryficka”, posiadającej status naturalnej części wód o zagrożonym ryzyku nieosiągnięcia celów środowiskowych. Wskazano, że celem środowiskowym dla tej JCWP jest dobry stan ekologiczny, zapewnienie drożności cieku według wymagań gatunków chronionych oraz dobry stan chemiczny. Termin osiągnięcia celów środowiskowych został wyznaczony po 2027 r. – odstępstwo czasowe w trybie art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: MIR, MMI, EFI+PL/IBI_PL. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi określonymi w karcie JCWP, a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). Dla danej JCWP nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej, natomiast zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Przedsięwzięcie nie obejmuje obszarów głównych zbiorników wód podziemnych, ustanowionych stref ochronnych wyznaczonych dla ujęć wód podziemnych i powierzchniowych oraz ustanowionych dla nich stref ochronnych ani obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Linia brzegowa Morza Bałtyckiego znajduje się w odległości około 3,2 km od placu wiertni. Z kolei w odległości około 0,19 km od terenu objętego przedsięwzięciem, przepływa ciek wodny o nazwie Kanał Leniwy.

Na etapie realizacji i eksploatacji przedmiotowej inwestycji przeciwdziałanie zagrożeniom dla wód powierzchniowych i podziemnych zostanie osiągnięte poprzez:

- przygotowywanie na terenie wiertni płuczki wiertniczej i wszystkich płynów używanych do zabiegów intensyfikacyjnych, w strefie zabezpieczonej geomembraną i używanie ich w systemowych obiegach zamkniętych gwarantujących pełną szczelność;

- przepuszczanie płuczki przez urządzenia do odzysku (np. koryta płuczkowe, sita wibracyjne, wirówkę, odmulacz, piasek), które będą zlokalizowane w bliskiej odległości otworu wiertniczego;
- stosowanie materiałów sorpcyjnych, jak diatomit lub tkaniny absorbujących w przypadku wystąpienia niekontrolowanego rozlewu produktów ropopochodnych na placu wiertni;
- zastosowanie do magazynowania paliwa (głównie oleju napędowego) dwupłaszczyznowego roboczego zbiornika stalowego o pojemności do 30 m³, pracującego w obiegu zamkniętym;
- magazynowanie materiałów płuczkowych w miejscach osłoniętych przed wpływami atmosferycznymi w fabrycznych opakowaniach, na szczelnym i utwardzonym podłożu;
- zabezpieczenie poziomów wodonośnych przewiercanych w procesie wiercenia i rurowanie otworu wiertniczego kolumnami rur okładzinowych oraz zacementowania przestrzeni poza rurowej;
- stosowanie płuczki bentonitowej na osnowie wodnej przy wierceniu warstw wodonośnych;
- prowadzenie procesów związanych z wydobywaniem gazu złożowego z zachowaniem hermetyzacji;
- odprowadzanie, jak dotychczas, wód opadowych i roztopowych z terenu placu wiertni do szczelnego i wyłożonego folią zbiornika zagłębionego w ziemi.

Powyższe ustalenia uwzględniono w warunkach niniejszej decyzji. Co więcej, do sporządzania płuczek wiertniczych oraz gazu zabiegowego używane będą substancje i mieszaniny spełniające wymagania obowiązującego prawa, ze szczególnym uwzględnieniem zapisów rozporządzenia (WE) Nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady REACH z późn. zm. Założono, że miejsce magazynowania odpadów, w tym obiekty z materiałami niebezpiecznymi (magazyny olejów i smarów), będą usytuowane na placu wiertni, który aktualnie jest utwardzony i uszczelniony geomembraną PEHD. Wody opadowe i roztopowe zgromadzone w zbiorniku ziemnym będą wykorzystywane do sporządzenia płuczki lub wywożone przez wyspecjalizowane podmioty do oczyszczalni ścieków. Ponadto ścieki bytowe będą gromadzone w przenośnych sanitariatach, a następnie opróżniane przez wyspecjalizowane podmioty. Również założono prowadzenie przed rozpoczęciem i po zakończeniu prac wiertniczych badań chemicznych wód i gruntu z terenu inwestycji, a następnie uwzględnianie wyników tych badań przy opracowaniu i wykonywaniu rekultywacji terenu.

Analizę pod kątem zgodności z celami środowiskowymi, określonymi dla tych wód w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz.U. z 2023 r., poz. 335) przeprowadził Dyrektor Zarządu Zlewni w Gryficach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po czym pismem z dnia 06.06.2024 r., znak: SG.ZZŚ.4901.28.2024.AZ, stwierdził, że nie przewiduje oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych określonych dla nich w przyjętym „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. W uzasadnieniu stanowiska wskazano również, że biorąc pod uwagę sposób prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej, a także zaproponowane rozwiązania w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego w trakcie eksploatacji inwestycji, przedmiotowa inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko wodne i gruntowe, a tym samym nie nastąpi degradacja wód podziemnych i powierzchniowych spowodowana jakimikolwiek zanieczyszczeniami, jak również nie nastąpi pogorszenie stanu biologicznego, chemicznego wód powierzchniowych.

Teren, na którym znajduje się przedsięwzięcie nie jest zlokalizowany na obszarach, na których zostały przekroczone standardy jakości środowiska lub dla których istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia, jak również na obszarze górskim i wybrzeżu.

Istniejący plac po wiertni Trzebusz-11K nie przylega bezpośrednio do jezior, a w zasięgu jego oddziaływania nie znajdują się także: obszary wodno-błotne oraz obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej. Na terenie przedmiotowego obszaru nie występują również zabytki chronione na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W związku z realizacją inwestycji na terenie przekształconym antropogenicznie (istniejący plac po wiertni Trzebusz-11K) nie będzie zachodziła konieczność wycinki drzew i krzewów oraz ingerencja w sąsiadujące obszary zadrzewione i zakrzewione. Zatem przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie oddziaływało na ww. komponenty środowiska.

Planowane przedsięwzięcie zaplanowano w granicach obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty (OZW) pn. „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski” (kod PLH320017), wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski (PLH320017) (Dz.U. z 2018 r., poz. 1442). Zgodnie z treścią przywołanego rozporządzenia przedmiotem ochrony w tym obszarze są 22 typy siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, pojedynczy gatunek flory i fauny z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, tj.: 1130 estuaria, 1150 laguny przybrzeżne, 1210 kiczina na brzegu morskim, 1230 klify na wybrzeżu Bałtyku, 1330 solniska nadmorskie (*Glauco-Puccinellietalia Maritimae*, część – zbiorowiska nadmorskie), 2110 inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych, 2120 nadmorskie wydmy białe (*Elymo Ammophiletum*), *2130 nadmorskie wydmy szare, 2160 nadmorskie wydmy z zaroślami rokitnika, 2170 nadmorskie wydmy z zaroślami wierzb piaskowej, 2180 lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, 2330 wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi (*Corynephorus*, *Agrostis*), 3150 starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*, 4010 wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym (*Ericion tetralix*), 4030 suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio Callunion*, *Calluno-Arctostaphylion*), 6430 ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), *7110 torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), 7120 torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji, 9130 żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*), 9160 grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), *91D0 bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzożowo-sosnowe bagienne lasy borealne, *91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe, 1614 selery błotne oraz 1099 minóg rzeczny. Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 31 marca 2014 r. (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2014 r., poz. 1657), zmienionym zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2017 r. (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2017 r., poz. 2914).

Z inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla ww. obszaru Natura 2000 wynika, że najbliższym terenowi planowanej inwestycji (tj. w odległości około 2,15 km) znajduje się płat siedliska przyrodniczego o kodzie 7120 - torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji.

Zgodnie z planem zadań ochronnych wśród zagrożeń dla ww. siedliska przyrodniczego wymieniono m.in.: problematyczne gatunki rodzime, zmianę składu gatunkowego (sukcesję), zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie - ogólnie, nawożenie (nawozy sztuczne), wydobywanie torfu, zabudowę rozproszoną i zalesianie terenów otwartych.

Uwzględniając charakter przedsięwzięcia (polegający na pogłębieniu istniejącego otworu Trzebusz-11K lub wykonaniu w nim otworu bocznego, wraz z przeprowadzeniem testu produkcyjnego i/lub próbnej eksploatacji oraz, o ile zajdzie potrzeba, likwidacji terenu po

wiertni) stwierdzono, że zakres prac przewidzianych do realizacji nie będzie źródłem wyżej wymienionych zagrożeń, prowadzących do niszczenia tego siedliska przyrodniczego, ponieważ inwestycja nie jest związana z wykonywaniem prac prowadzących do zmiany stosunków wodnych, w tym z zasypywaniem, odwadnianiem i osuszeniem terenu. Co więcej, nie przewiduje się dokonywania nasadzeń i wydobywania torfu. Należy wskazać, że przedmiotowa inwestycja zostanie zlokalizowana na terenie, na którym w ubiegłym roku (tj. w 2023 r.) było zlokalizowane urządzenie wiertnicze oraz związana z nim infrastruktura techniczno-socjalna. Uwzględniając wskazaną odległość, a także brak ingerencji w płat ww. siedliska, wykluczono ryzyko wpływu inwestycji na ww. przedmiot ochrony. Zatem uznano, że przedsięwzięcie pozostanie bez wpływu na cel działań ochronnych dla tego siedliska, jakim jest przywrócenie właściwego stanu jego ochrony FV poprzez usunięcie nalotu drzew i krzewów oraz optymalizacja poziomu wód w złożu torfowym.

Jednocześnie w oparciu o inwentaryzację przyrodniczą sporządzoną na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla ww. obszaru Natura 2000, jak i opracowanie pn. „Ekspertyza przyrodnicza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy w obszarach Natura 2000 województwa zachodniopomorskiego Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski PLH320017” (Olsztyn, 2022 r.) ustalono również, że w promieniu do 5 km od lokalizacji przedmiotowej inwestycji znajduje się siedlisko dla gatunku o kodzie 1099 – minóg rzeczny, a także płaty innych siedlisk przyrodniczych chronionych w tym obszarze, które stanowią siedliska o kodzie: 1130 – estuaria, 1330 – solniska nadmorskie (*Glauco-Puccinellietalia Maritimae*, część – zbiorowiska nadmorskie), 2110 – inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych, 2120 – nadmorskie wydmy białe (*Elymo Ammophiletum*), *2130 – nadmorskie wydmy szare, 2180 – lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich, 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*, 6430 – ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), *7110 – torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), *91D0 – bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne, *91E0 – łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe. Niemniej jednak uwzględniając charakter przedmiotowego przedsięwzięcia, jego skalę oraz odległość od ww. siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunku fauny, należy uznać, że planowane zamierzenie inwestycyjne pozostanie bez wpływu na ww. przedmioty ochrony.

Mając na uwadze powyższe tut. Organ stwierdził, że przedmiotowa inwestycja nie spowoduje pogorszenia stanu przedmiotów ochrony, a tym samym nie wpłynie na spójność i integralność obszaru Natura 2000 pn. „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski” (kod PLH320017). Przedsięwzięcie również nie będzie uniemożliwiać realizację działań ochronnych wyznaczonych dla pozostałych siedlisk przyrodniczych oraz gatunku flory i fauny.

Teren objęty przedmiotową inwestycją zlokalizowany jest również w granicach obszaru objętego europejską siecią Natura 2000 pn. „Wybrzeże Trzebiatowskie” (kod PLB320010), wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz.U. z 2011 r., nr 25, poz. 133, z późn. zm.). Zgodnie z ww. rozporządzeniem obszar ustanowiono w celu ochrony populacji dziko występujących gatunków ptaków, utrzymania i zagospodarowania ich naturalnych siedlisk, zgodnie z wymogami ekologicznymi oraz przywracania zniszczonych biotopów oraz tworzenia biotopów. Z planu zadań ochronnych sporządzonego dla ww. obszaru, powołanego zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustalenia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Wybrzeże Trzebiatowskie PLB320010 (Dz.Ur. Woj.Zach. z 2014 r., poz. 1926), zmienionego

zarządzeniem z dnia 22 czerwca 2017 r. (Dz.Urz.Woj.Zach. z 2017 r., poz. 2741), wynika, że przedmiotami ochrony w ostoi jest 19 gatunków ptaków, tj.: krakwa, błotniak łąkowy, śmieszka, słowik szary, dziwonia, derkacz, gęgawa, gęś białoczelna, gęś zbożowa, gąsiorek, kania ruda, kulik wielki, jarzębatka, podróżniczek, uszatka błotna, rybitwa rzeczna, ohar, zimorodek, żuraw.

Z uwagi na realizację inwestycji na terenie istniejącego placu po wiertni Trzebusz 11K, stwierdzono, że analizowany obszar zainwestowania nie stanowi dogodnego miejsca zerowiskowego i lęgowego dla gatunków ptaków będących przedmiotem ochrony ostoi ptasiej. Należy zaznaczyć, iż powyższe potwierdza inwentaryzacja przyrodnicza sporządzona na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla ww. obszaru Natura 2000, jak również inwentaryzacja przyrodnicza przeprowadzona na potrzeby sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia, w tym opracowanie pn. „Ekspertyza przyrodnicza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy w obszarach Natura 2000 województwa zachodniopomorskiego Wybrzeże Trzebiatowskie PLB320010” (Karsk, luty 2022 r.).

Co prawda na podstawie inwentaryzacji przyrodniczej sporządzonej na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych dla obszaru pn. „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski”, na analizowanej działce zaobserwowano dziwonię, stanowiącą przedmiot ochrony w tym obszarze niemniej jednak realizacja planowanej inwestycji nie stanowi zagrożenia dla tego gatunku awifauny, gdyż w ramach przedsięwzięcia nie przewiduje się zasypywania terenu, melioracji i osuszania. Jednocześnie przedmiotowa inwestycja nie stanowi zabudowy rozproszonej. Jak wspomniano wcześniej, przedmiotowa inwestycja zostanie zlokalizowana na terenie, na którym w ubiegłym roku (tj. w 2023 r.) było zlokalizowane urządzenie wiertnicze oraz związana z nim infrastruktura techniczno-socjalna. Zatem uznano, że przedsięwzięcie pozostanie bez wpływu na cele działań ochronnych dla populacji dziwoni i stanu jej siedlisk, jakimi są utrzymanie populacji na poziomie minimum 80 par lęgowych w obrębie ostoi oraz poprawa oceny parametru „stan siedliska” z U1 na FV.

Jednocześnie w oparciu o wyżej wymienione opracowania przyrodnicze, ustalono również, że w promieniu do 5 km od lokalizacji przedmiotowej inwestycji znajdują się stanowiska innych gatunków ptaków chronionych w tym obszarze, tj.: krakwa, błotniak łąkowy, słowik szary, derkacz, gęgawa, gąsiorek, kania ruda, jarzębatka, podróżniczek, uszatka błotna, zimorodek, żuraw. Niemniej jednak uwzględniając charakter przedmiotowego przedsięwzięcia i jego skalę należy uznać, że planowane zamierzenie inwestycyjne pozostanie bez wpływu na ww. przedmioty ochrony.

Podsumowując, przedmiotowa inwestycja nie spowoduje pogorszenia stanu siedlisk gatunków ptaków będących przedmiotem ochrony ostoi ptasiej, a tym samym nie wpłynie na spójność i integralność obszaru Natura 2000 pn. „Wybrzeże Trzebiatowskie” (kod PLB320010). Przedsięwzięcie również nie będzie uniemożliwiać realizację działań ochronnych wyznaczonych dla pozostałych gatunków ptaków.

W promieniu do 5 km od terenu inwestycyjnego znajduje się kolejny obszar sieci Natura 2000, tj. obszar pn. „Zatoka Pomorska” (kod PLB990003). Przedmiotowy obszar Natura 2000 wyznaczono w celu ochrony populacji dziko występujących gatunków ptaków, utrzymania i zagospodarowania ich naturalnych siedlisk, zgodnie z wymogami ekologicznymi oraz przywracania zniszczonych biotopów oraz tworzenia biotopów. Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych dla ww. ostoi ptasiej (data aktualizacji 03.2024 r.) przedmiotami ochrony jest 11 gatunków ptaków i ich siedliska, tj.: alka zwyczajna, nurnik zwyczajny, łódówka, nur czarnoszyi, nur rdzawoszyi, uhlą zwyczajna, markaczka zwyczajna, tracz długodzioby, perkoz rogaty, perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi. Ochroną objęto populacje migrujące i zimujące ww. gatunków awifauny. Dotychczas dla tego obszaru nie utworzono planu zadań ochronnych. Jednakże w celu konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ochrony dla gatunków i ich siedlisk będących przedmiotami

ochrony tego obszaru, zostały opracowane tymczasowe cele, przyjęte zgodnie z obwieszczeniem Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 03.02.2022 r., znak: OW.5220.1.22.AZ(6), w tym:

- dla alki zwyczajnej: utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 570 osobników, a populacji zimującej na poziomie przynajmniej 5 osobników;
- dla nurnika: utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 2 osobników;
- dla łodówki: utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 33200 osobników;
- dla nura czarnoszyjowego: utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 100 osobników, a populacji zimującej na poziomie przynajmniej 160 osobników;
- dla nura rdzawoszyjowego: utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 35 osobników, a populacji zimującej na poziomie przynajmniej 30 osobników;
- dla uhli: utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 2154 osobników;
- dla markaczki: utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 2000 osobników, a populacji zimującej na poziomie przynajmniej 1380 osobników;
- dla szlachara (tracz długodzioby): utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 3000 osobników;
- dla perkoza rogatego: utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 100 osobników;
- dla perkoza dwuczubego: utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 1800 osobników;
- dla perkoza rdzawoszyjowego: utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 90 osobników.

Powyżej wymienione gatunki awifauny morskiej wykorzystują obszar Bałtyku do zimowania, migracji, a także jako żerowisko. Zatem można uznać, że w promieniu 5 km od terenu planowanego przedsięwzięcia mogą występować wszystkie gatunki stanowiące przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 pn. „Zatoka Pomorska”. Zgodnie z opracowaniem pn. „Poradnikiem ochrony siedlisk i gatunków – tom 7. Ptaki (część I)”, miejscem bytowania (lęgowym i żerowiskowym) awifauny stanowiącej przedmioty ochrony analizowanej ostoi ptasiej, są akweny morskie – zatoki, wyspy na morzu, skaliste nabrzeża. Ponadto ze Standardowego Formularza Danych (data aktualizacji 03.2024 r.), opracowanego dla przedmiotowego obszaru Natura 2000 wynika, że do najważniejszych oddziaływań i działalności mającej duży wpływ na obszar (a więc i na przywołane gatunki ptaków) zaliczono inne rodzaje aktywności człowieka związane z urbanizacją, przemysłem itp. Uwzględniając zakres prac związanych z przedmiotowym przedsięwzięciem, które nie stanowią ww. aktywności, stwierdzono, że przedmiotowa inwestycja nie wpisuje się w przywołane zagrożenia. Tym samym przedsięwzięcie nie wpłynie na nieosiągnięcie celów działań ochronnych dla poszczególnych przedmiotów ochrony w obszarze Natura 2000 pn. „Zatoka Pomorska” (kod PLB 990003), jakim jest utrzymanie ww. stanu populacji migrującej oraz zimującej na odpowiednim dla poszczególnego gatunku poziomie, czy utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku.

Kolejnym obszarem Natura 2000 występującym w promieniu 5 km od terenu inwestycji jest obszar pn. „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” (kod PLH990002), wyznaczony rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Ostoja na Zatoce Pomorskiej (PLH990002) (Dz.U. z 2023 r., poz. 895). Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem przedmiotem ochrony w obszarze są siedliska przyrodnicze, a także gatunki zwierząt inne niż ptaki i ich siedliska, takie jak: 1110 piaszczyste ławice podmorskie, 1103 parposz, 1364 foka szara, 1095 minóg morski, 1351 morświn. Dla danego obszaru dotychczas nie utworzono planu zadań ochronnych, ale w celu konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia

właściwego stanu ochrony dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony tego obszaru, zostały opracowane tymczasowe cele ochrony, przyjęte zgodnie z obwieszczeniem Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 04.05.2022 r., znak: OW.5220.2.22.AZ(4), w tym:

– dla morświna:

- w odniesieniu do stanu populacji – utrzymanie populacji na obszarze PLH990002 na poziomie min. 5 osobników; utrzymanie na poziomie FV wskaźników parametru, tj.: występowania przestrzennego gatunku (na podstawie analizy danych akustycznych powinien wystąpić co najmniej jeden dzień pozytywnej detekcji (DPD) w trakcie całego prowadzonego monitoringu); występowania czasowego (w oparciu o przeprowadzoną analizę danych akustycznych wystąpił co najmniej jeden dzień pozytywnej detekcji (DPD) przez cały rok, w każdym miesiącu, podczas realizowania monitoringu); zagęszczenia (średnie zagęszczenie morświnów powinno być takie samo lub wyższe w porównaniu do wyników poprzedniego monitoringu); dni pozytywnej detekcji (DPD) (wartość średnia DPD powinna być równa lub wyższa na stanowiskach badawczych w porównaniu do wyników poprzedniego monitoringu), a także ograniczenie śmiertelności gatunku poprzez redukcję przyłowu zwierząt do wartości 0,
- w odniesieniu do stanu siedliska (określonego na podstawie hałasu impulsywnego i hałasu ciągłego) – utrzymanie siedliska w stanie nie gorszym niż GES (określa się na podstawie wyników oceny cechy D11 w ramach RDSM, tj. Ramowej Dyrektywy w sprawie Strategii Morskiej – jako FV ocena GES dla Basenu Bornholmskiego wykonana w ramach oceny na potrzeby raportowania RDSM),
- w odniesieniu do perspektyw ochrony – zachowanie gatunku w perspektywie czasowej 10-15 lat na min. U1;

– dla foki szarej:

- w odniesieniu do stanu populacji – utrzymanie populacji na obszarze PLH990002 na poziomie ok. 3 osobników; utrzymanie na poziomie FV wskaźników parametru, tj.: występowania; liczebności (wzrost liczebności populacji (liczony rok do roku) wynosić powinien co najmniej 7% lub liczba osobników powinna być większa lub powinna być równa 0,5% populacji bałtyckiej), a także ograniczenie śmiertelności gatunku poprzez redukcję przyłowu zwierząt do wartości 0,
- w odniesieniu do stanu siedliska – utrzymanie dostępu do miejsc odpoczynku zwierząt, redukcja efektu płoszenia i celowego przepłaszania z takich miejsc,
- w odniesieniu do perspektyw ochrony – zachowanie gatunku w perspektywie czasowej 10-15 lat na min. U1;

– dla minoga morskiego:

- utrzymanie populacji na poziomie 50 osobników,
- utrzymanie szlaków migracyjnych bez jakichkolwiek barier, bądź z okresowym ich występowaniem na poziomie wskaźnika U1;

– dla parposza:

- utrzymanie populacji migrującej gatunku na poziomie min. U1,
- utrzymanie stanu drożności szlaków migracyjnych na poziomie wskaźnika U1, co oznacza stan bez barier lub stan z okresowymi barierami.

W promieniu do 5 km mogą występować ww. gatunki zwierząt chronione w „Ostoi na Zatoce Pomorskiej”. Ze Standardowego Formularza Danych (data aktualizacji 03.2024 r.), opracowanego dla przedmiotowego obszaru Natura 2000 wynika, że najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar stanowi wydobywanie piasku i żwiru, trałowanie pelagiczne (łowienie pławnicami – dryfujące sieci pelagiczne), wędkarstwo, wycieki ropy do morza oraz zrzuty toksycznych substancji chemicznych z materiałów wyrzuconych do morza. Uwzględniając charakter przedsięwzięcia i jego

lokalizację na terenie działki lądowej, oddalonej o około 3,25 km od granic tego obszaru, w tym brak konieczności zagospodarowywania i użytkowania obszaru wód morskich, stwierdzono, że przedsięwzięcie pozostanie bez wpływu na siedlisko i gatunki związane z obszarem morskim, a będące przedmiotem ochrony w tym obszarze.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 pn. „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” (PLH990002). Przedsięwzięcie również nie wpłynie na nieosiągnięcie celów działań ochronnych dla poszczególnych przedmiotów ochrony w tym obszarze Natura 2000, jakim jest zapewnienie warunków utrzymania i odtworzenia właściwego stanu ochrony dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk.

Wnioskowane przedsięwzięcie znajduje się w obszarze krajowego korytarza ekologicznego o kodzie KPn-21B pn. „Pobrzeża Zachodniopomorskie”. Mając na uwadze, że przedmiotowa inwestycja dotyczy terenu aktualnie ogrodzonego, doprowadzając tym samym do sytuacji, że zwierzęta w żaden sposób nie mają możliwości migracji przez ten obszar, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na ciągłość ww. korytarza ekologicznego.

Co prawda realizacja inwestycji, spowoduje zmiany w lokalnym krajobrazie, niemniej jednak na uwagę zasługuje fakt, iż pomiędzy projektowanym przedsięwzięciem, a istniejącą zabudową mieszkaniową zlokalizowaną na działkach nr 592/2 i 592/3 obręb Trzebusz, występują naturalne przesłony krajobrazowe w postaci drzew i krzewów, które ograniczą widoczność wiertni wraz z infrastrukturą towarzyszącą. Uwzględniając lokalizację przedsięwzięcia na obszarze przekształconym antropogenicznie (placu po wiertni Trzebusz-11K), w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru o charakterze przemysłowym i zbliżonym przeznaczeniu terenu (tj. związanym z wydobywaniem gazu ziemnego), nie przewiduje się istotnego oddziaływania przedsięwzięcia na krajobraz.

Na podstawie przedłożonych dokumentów ustalono, że podczas eksploatacji inwestycji nie przewiduje się wystąpienia katastrof budowlanych, czy poważnej awarii. Niemniej jednak, ze względu na charakter przedsięwzięcia, mogą wystąpić zagrożenia typu erupcyjnego, siarkowodorowego, wybuchowego, czy pożarowego z powodu właściwości, jakimi odznacza się gaz ziemny lub wywołane awariami technicznymi. W celu przeciwdziałania tym zagrożeniom otwór wiertniczy zostanie zabezpieczony głowicą przeciwerupcyjną. Jednocześnie zostaną wyznaczone strefy zagrożenia, w których jest zabronione sytuowanie i używanie sprzętu, urządzeń i instalacji stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo wywołania pożaru lub wybuchu. Co więcej, cały proces wiercenia i testów będzie odpowiednio monitorowany. Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi, powodzi, czy osuwisk.

Usytuowanie inwestycji, jak i zakres prowadzonych prac dotyczyć będzie obszaru o stosunkowo niewielkiej powierzchni, który położony jest w oddaleniu od terytoriów państw sąsiadujących. Zatem nie przewiduje się również wystąpienia oddziaływań o charakterze transgranicznym.

Wyklucza się także wystąpienie kumulowania się oddziaływań z innymi przedsięwzięciami w stopniu powodującym wystąpienie uciążliwości dla otoczenia i środowiska przyrodniczego.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 *ustawy o oś*, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po potwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Jednakże w art. 80 ust. 2a *ustawy o oś*, wskazano, że przepisu tego nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych. Planowane przedsięwzięcie zalicza się do inwestycji strategicznej stosownie do zapisu art. 59a ust. 4

pkt 5 *ustawy ooś*, jako przedsięwzięcie wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, o których mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze. Zatem Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie nie ma obowiązku badania zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Niniejsza decyzja została wydana w oparciu o art. 104 *Kpa*, stanowiący, że załatwienie sprawy przez organ administracji publicznej odbywa się przez wydanie decyzji, jak również w oparciu o art. 84 *ustawy ooś*, zgodnie z którym w przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia tej oceny, a załącznikiem do decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, złożone za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

Charakterystyka przedsięwzięcia zgodnie z art. 84 ust. 2 *ustawy ooś*.

Wnioskodawca uiścił opłatę skarbową za dokonanie czynności urzędowej – wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w kwocie 205 zł na podstawie ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2023 r., poz. 2111, t.j.).

Z up. Regionalnego Dyrektora
NACZELNIK
Wydziału Spraw Technicznych w Koszalinie
Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
w Szczecinie

Karolina Dondera

07.06.2024